

IN MEMORIAM

Jonkheer Dr. Ir. Frans Cornelis van Heurn
(1888-1974)

Jhr. Dr. Ir. F. C. van Heurn werd op 18 mei 1888 te 's-Gravenhage geboren, waar hij de lagere school en de H.B.S. bezocht. Daarna studeerde hij in Delft en promoveerde in 1922 tot doctor in de technische wetenschap op het proefschrift „De gronden van het Cultuurgebied van Sumatra's oostkust en hun vruchtbaarheid voor cultuurgewassen”. Ook zijn titel scheikundig ingenieur behaalde hij in Delft. Op 10 april 1923 trouwde hij met Mej. P. van der Gaag. Hij verbleef in het voormalige N.O.-Indië van 1916 tot 1922 en van 1923 tot 1926 en keerde daarna voor goed naar Nederland terug. In het boek „Persoonlijkheden in het Koninkrijk der Nederlanden in woord en beeld” uit 1938, wordt uitvoerig ingegaan op hetgeen Van Heurn op het terrein van zijn vak heeft verricht en gepubliceerd.

De vogelstudie was voor hem derhalve een vrijetijdsbesteding, doch hij heeft zich ook zeer verdienstelijk gemaakt voor de algemene natuurbescherming. In 1925 zocht hij contact met de Nederlandse Commissie voor Internationale Natuurbescherming, in welke commissie, onder voorzitterschap van Mr. P. G. van Tienhoven, hij later vele jaren zitting zou hebben. Hij had een groot aandeel in het tot stand komen van het wild- en natuurreservaat der Gajo- en Alaslanden, een der fraaiste nationale parken ter wereld. Ook was Van Heurn de initiatiefnemer tot het stichten van het Goenoeng-Leuser-Reservaat en het Kloeëtreservaat, in samenwerking met het Wereldnatuurfonds.

In de ledenlijst van de Club van Nederlandse Vogelkundigen van 1918 treffen wij voor het eerst zijn naam aan en hij bleef lid tot aan zijn dood. Hij was een trouw deelnemer aan de vergaderingen en excursies, doch op hogere leeftijd liet zijn gezondheidstoestand dit niet meer toe. Van 1930 tot 1947 was hij bestuurslid van genoemde vereniging en van 1947 tot 1957 maakte hij deel uit van de redactie van „Limosa”. Eindredacteur Dr. C. G. B. ten Kate van het driedelige standaardwerk „De Nederlandsche Vogels” 1937 assisteerde hij bij het omvangrijke werk.

Van Heurn was een zeer intelligent, kalm, zachtaardig en vriendelijk mens; zo zal hij in mijn gedachten blijven voortleven. Hij overleed op 6 mei 1974 op 86-jarige leeftijd te Bussum en werd in alle stilte ter aarde besteld.

M. J. Tekke.

ORNITHOLOGISCHE PUBLICATIES VAN
JHR. DR. IR. F. C. VAN HEURN

met Baron R. Snouckaert van Schauburg, Overzicht van het eerste natuur-
onderzoek in den Indische Archipel, De Levende Natuur 1912:345.

*

met Baron R. Snouckaert van Schauburg, Avifaunistische studiën in de
Gajolanden, Uitgave v.d. Club Natuur-Historie in Deli (1921).

*

met Baron R. Snouckaert van Schauburg, On a collection of birds from
Acheen (Sumatra). In 1920 leverde Van Heurn door zijn reizen een belang-
rijke bijdrage aan deze verzamelingen, The Ibis 1922:662-675.

*

H. P. Maasdam, een vroegtijdig gestorven ornitholoog, Jaarber. C.N.V. 14,
1924:124.

*

met W. C. van Heurn, Over enige roofvogels van Sumatra's oostkust en
enkele bijzonderheden omtrent hun voorkomen in den Archipel, Jaarber.
C.N.V. 13, 1924:139, De Tropische Natuur 16:11.

*

Schizochroïsme bij *Mierotarsus melanocephalus* (Gm), Jaarber. C.N.V. 17,
1927:34.

*

Palaearctische trekvogels, Jaarber. C.N.V. 17, 1928:96.

*

Vliegenvangers, Jaarber. C.N.V. 17, 1928:114.

*

Eetbare vogelnesten, Org. C.N.V. 1, 1928:140.

*

Hoe de valkenier van de koning van Denemarken, Frederik III, in Brabant
valken kwam vangen, Org. C.N.V. 1928:145.

*

Noordse valken naar het zuiden en Nederlandse valken naar het noorden,
Org. C.N.V. 1928:145.

*

Vogels en stenen, Org. C.N.V. II, 1929:27.

*

Ninox scutulata (uil van Sumatra), Limosa 19, 1946:143.

*

Ei van de Kleine Bergbrilvogel van Java, Limosa 23, 1950:370.